

Mondriaan Kwartet sprankelt met Leoz

Plaats: Heerenveen, de Rinkelborn. **Concert:** Mondriaan Kwartet met Jan Erik Regteren van Altena, viool; Edwin Blankenstijn, viool; Annette Bergman, altviool en Eduard Regteren van Altena, cello m.m.v. Daniël Kramer, piano. **Werken:** kwartet voor piano, viool, altviool en cello en het Eerste Strijkkwartet opus 2 van Jesús García Leoz. **Belangstelling:** circa 75 personen.

HEERENVEEN - Toeval bestaat, je moet er alleen wel oog voor hebben. Musicoloog Gert Jan Blom had dat, toen hij een lp (vinyl dus) kocht op het Waterlooplein, waarvan de hoes hem aansprak. Daarna ontdekte hij op de plaat het werk van de onbekende Spaanse componist Jesús García Leoz (1904-1953).

Blom zette het Mondriaan Kwartet op het spoor van deze componist en na intensief zoeken vonden zij via via de erven van Leoz. Aan het einde van de vorige eeuw stuurden dezen de muziek van het Eerste Strijkkwartet op, waarna het op de lessenaar van het kwartet kwam. Een kleine victorie, want ensembles (en musicologen) onderscheiden zich graag met onbekende kwaliteit.

De twee werken van Leoz waarmee het Mondriaan Kwartet gistermiddag het nieuwe seizoen van de Heerenveense Kunstkring opende, waren in alle opzichten de moeite waard. Er was een 'fusion' van stijlen in te herkennen, zowel in structuur (Schubert en Beethoven) als in idioom (Leoz' leermees-

ter Turina, Ravel en De Falla).

Niettemin bleek de muziek van Leoz uiteindelijk verrassend authentiek. Hij speelt een spannend spel met consonanten en dissonanten, transponerend, om binnen één melodische lijn dan onverwacht toch weer naar de uitgangspositie terug te keren. Fraai zijn de contrasten tussen de delen, waarvan vooral de langzame een prachtige weemoedige sfeer ademen. In een Scherzo of Andante klinkt veelal Spaanse folklore door, met opzwevend spel en voor- en naslagen die mijn gitaristenhart vanzelfsprekend doen opspringen.

Het Pianokwartet werd gisteren voor de derde maal in het openbaar gespeeld, waarbij de eerste violist van het Mondriaan Kwartet plaats maakte voor pianist Daniël Kramer. Waren de eerste maten nog wat zoekend, de fraaie cadens aan het eind van het eerste deel stond als een huis, als opmaat voor de rest van het werk.

Hoewel de muziek van dit Pianokwartet uitnodigend was, kon ik het spel van het volledige Mondriaan Kwartet in het Eerste Strijkkwartet net even meer waarderen. Alsof de puzzel voor de musici op z'n plaats viel en ieders plek en taak duidelijker was. Daardoor ontstond uiteindelijk subtieler en genuanceerder samenspel, met een sprankelende eerste viool van Jan Erik Regteren van Altena en prachtig op elkaar afgestemde kleuren in altviool en cello. Het kwartet straalt een mix van vakkundigheid en levenslust uit.

INGRID METZ